

Léka Géza

Csoóri Sándor temetésén

Nem szántak meg a májusi felhők,
kövér zsákjai átúsztak az égen.
Fütyültek rá, miben bizakodtál
elégiád¹ végrendeletében.

És nem áztak el a koszorúk sem,
száraz maradt a sok válltömés is.
Mi mindenünk voltál! – így mögöttem,
míg másnak csak egy leomló fétis.

Égre pillantva Utassyt látom,
de Sziszifosza ráz fel ideleenn:
*Ki mer ott állni pár szál virággal,
ahová én a Földet görgetem?!*

Elájul markomban a krizantém,
baljós zsoltárok ragadnak torkon.
És hol van még a Himnusz, Istenem,
hová legyek, míg magamba fojtom?

S fölsírnak a nagy tüdejű dudák,
futnék már, de nem moccanok mégsem.
Arcom előtt cikázik egy verssor,
idegszál a szeptemberi szélben.

LÉKA GÉZA (1957) Budapesten élő költő, író.

1 Csoóri Sándor: *Májusi végrendelet*